

τιμίαις παροτρυνόμενοι, νὰ παράσωμεν τουτέστιν εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ ἑμογενεῖς ὅσον οἶόν τε εὐωότερον τὸ *ἐθνικὸν τοῦτο κειμήλιον*.

Ὁνομάζομεν ἀνατύπωσιν τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν, διότι ὁ συγγραφεὺς δὲν ἐνόμισεν ὠφέλιμον νὰ περιλάβῃ ἐν αὐτῇ τὰ θρυλούμενα πορίσματα τῶν νεωτέρων ἔρευνῶν. Τὰ πορίσματα ταῦτα δὲν εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀσφαλῆ. Ἐκ δὲ τῶν δυσαρτιμῶν κεφαλαιωδῶν ζητημάτων τοῦ μακραιωνος ἡμῶν παρελθόντος, οἱ νεωτερισμοὶ ἐκείνοι δὲν ἐτροπολόγησαν ἐπιτυχῶς εἰμὴ ἐν, τοὺς μυθικοὺς χρόνους, καὶ τοῦτο ἐν μέρει μόνον. Ὅθεν ἐν τῷ τέλει τοῦ *πρώτου τόμου* θέλει μὲν προσαρτηθῇ ἡ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν γενομένη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως νέα τῶν χρόνων τούτων ἐξεργασία· ὅλλὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ τόμου θέλει δημοσιευθῇ τὸ περὶ τῶν μυθικῶν χρόνων βιβλίον ὅπως εἶχε συνταχθῇ πρότερον, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑθνους παραδόσεων, αἵτινες οὕτε ἀπέβαλον, οὕτε δύνανται νὰ ἀποβάλλωσι ποτὲ τὴν ἰδιόζουσαν αὐτῶν ἱστορικὴν ἀξίαν.

Ὅπως δὲ καταστήσωμεν τὸ ἀνὰ χεῖρας ἔργον ὑπὸ πολλὰς ἐσόδους εὐαπόκτητον αἱ μόνον εἰς τοὺς περὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἀσχολούμενους, ἀλλ' εἰς πάντα ἀνεξαιρέτως Ἕλληνα, ποθοῦντα νὰ γνωρίξῃ καὶ νὰ διδάσκηται ἀδιαλείπτως τὴν πάτριον ἱστορίαν, ἥτοι εἰς τὸν βιομήχανον, τὸν ἔμπορον, τὸν λόγιον, τὸν ἐργάτην, καὶ ἐν γένει εἰς πάντα δυνάμενον νὰ ἀναγνώσκῃ καὶ ἐννοῇ τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἡμᾶς γλῶσσαν, ἀπεφασίσαμεν νὰ *ἐλαττώσωμεν σπουδαιότατα τὴν ἀρχικὴν ἐκάστου σώματος τιμὴν ὀριζομένην* ὡς ἑξῆς:

Εἰς τοὺς θέλοντας νὰ προμηθεύωνται αὐτὴν κατὰ τεύχη, καὶ ὅσον ἐκδίδονται, *ἐκάστον τεύχος συγκείμενον ἐκ πέντε τυπογραφικῶν φύλλων μεγάλου 8ου σχήματος* ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου, καὶ δι' ἀρίστου τύπου, θέλει τιμᾶται μόνον ἀντὶ *λεπτῶν ἐνεργημάτων*. Διὰ δὲ τὰς Ἑπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ὄντων εἰς βάρος ἡμῶν, ἀντὶ *δραχμῆς*. Θέλουσι δὲ λάβει *ὀλόκληρον τὸ σῶμα μετὰ τῶν πινακῶν καὶ εἰκόνων* οἱ προπληρόντες, ἐπὶ ἀποδείξει ἡμῶν ἰδιογράφου,

μόνον δραχμὰς τριάκοντα ἀπαλασσύμενοι καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, τα οποία ἔσονται εἰς ἴδιον ἡμῶν βάρος.

Ὅσοι θελήσωσι νὰ παραδεχθῶσι τὸν τελευταῖον τοῦτον ὅρον, πρέδῃ-
λον ὅτι θέλουσιν ἀποκτήσει τὴν ὅλην συγγραφὴν ἀντὶ τοῦ ἡμίσεος σχε-
δὸν τῆς ἀρχικῆς αἰτῆς τιμῆς.

Οἱ ἐν τοῖς Ἑπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ κ. κ. Συνδρομηταὶ ὀφεί-
λουσι νὰ προκαταβάλωσι τὴν ἀξίαν Πέντε τοῦλάχιστον τευχῶν.

Οἱ κύριοι συνδρομηταὶ θέλουσι λάβει *δωρεάν* ἀπαντας τοὺς προσαρ-
τηθησομένους πίνακας καὶ εἰκόνας.

Οἱ ἐγγράφοντες δέκα συνδρομητὰς, ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη, λαμβά-
νουσιν ἐν *δωρεάν*.

Ἀρκούμενος εἰς τὴν ἐκ τῆς μεγαλητέρας ὅσον ἔνεστι καταναλώσεως εὐλογον ὠφέλειαν, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν πρώτην βάσιν τῆς ἐργασίας τῶν ἡμε-
τέρων καταστημάτων, κυρίως δὲ ἀποβλέπων διὰ τῆς πολυδαπάνου καὶ πο-
λυμόχθου ταύτης ἐκδόσεως εἰς γενικώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν, πέ-
ποιθα ὅτι τὸ *πανελλήνιον* θέλει προθύμως συνδράμει εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν αὐτοῦ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί, εἴτε κατὰ τεύχη εἴτε δι' ὀλόκληρον τὸ σῶμα, δέον νὰ υπογράψωσιν ἐν τῶν κάτωθι ἀποσπα-
σμάτων τῆς ἀνὰ χεῖρας ἀγγελίας, ἀποστέλλοντες ἡμῖν ἐγκαίρως αὐτὸ μετὰ
τοῦ ἱστοτίμου (εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα, εἰς ἐπιταγὰς ἢ ἑλλην. γραμματῖο-
σημα) ἐντὸς ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν Ἀθήναις μὲν παρὰ τοῖς καταστήμασιν ἡμῶν καὶ παρὰ τῇ γραφείῳ καὶ βιβλιοπωλείῳ τῆς „Ἐστίας“, ἐν δὲ ταῖς Ἑπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ παρ' ἀπασί τοῖς ἀναποκριταῖς ἡμῶν κυρίως βιβλιοπώλαις.

Ἡ ἐκτύπωσις *ὀλοκληρὸν τοῦ συγγράμματος*, ἀρξαμένη ἤδη, ἀπο-
περατωθήσεται ἐντὸς τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1886.

Ἐν Ἀθήναις, 25. Ὀκτωβρίου, 1885.

Ἀνέστης Κωνσταντινίδης.

Η ΑΠΟΝΑΡΚΩΣΙΣ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ.

Ὁ ἀπὸ τινων ἐτῶν ἀποθανὼν μέγας φυσιολόγος Κλαύ-
διος Βερνάρδος ἐπεχείρησε πλεῖστα ὅσα πειράματα περὶ τῆς
φυσιολογίας τῶν φυτῶν καὶ πρὸ πάντων περὶ τοῦ εὐερεθίστου
αὐτῶν. Ἐὰν τὰ φυτὰ, ἐσκέπτετο, ἔχωσιν ὁμοίαν ἐρεθιστι-
κότητα τῇ τῶν ζώων, φυσικῶς πρέπει νὰ στερεῶνται αὐτῆς
διὰ τῆς ἐπενεργείας νάρκητικῶν οὐσιῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν
τοῦτον ἐξέλεξεν ὁ Βερνάρδος αἰθέρα καὶ χλωροφόρμιον, ἡ
δ' ἐπιτυχία τῶν πειραμάτων ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν.

Υπάρχουσιν, ὡς γνωστὸν, σαρκοφάγα φυτὰ, ὧν τα φύλλα
ἔχουσι τὴν δύναμιν κατὰ τὴν ἐπαφὴν ἀμέσως νὰ συστέλλων-
ται, ἐὰν ὅμως ἐκθέσωμεν αὐτὰ εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ χλωρο-
φορμίου, χάνουσι τὴν ἰδιότητα ταύτην μέχρις ὅτου μετὰ πα-
ρέλευσιν ὀλίγου χρόνου συνέλθωσι πάλιν εἰς ἑαυτὰ καὶ ἀρχί-
σωσι νὰ λειτουργῶσι καθάπερ καὶ πρότερον. Γνωστὸν εἶνε
ἐπίσης ὅτι τὰ πράσινα φυτικὰ κύτταρα ἀναπνέουσιν ὑπὸ τὴν
ἐπιρροὴν τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, ὅτι δηλαδὴ ἀπορροφῶσιν ἀν-
θρακικὸν ὀξὺ καὶ ἀποβάλλουσιν ὀξυγόνον. Ἐὰν ὅμως ἐμ-
βυθίσωμεν τὰ φύλλα του εἰς ὕδωρ χλωροφορμιούχον, τα
πράσινα μέρη ἀποναρκοῦνται, τὸ δὲ φυτὸν ἐκτεθειμένον τοι-
ουτοτρόπως εἰς τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἀναπνέει ὅπως καὶ τὴν
νύκτα, ἥτοι ἀπορροφᾷ ὀξυγόνον καὶ ἀποβάλλει ἀνθρακικὸν
ὀξὺ. Τα παιδιὰ συνειθίζουσι νὰ ρίπτωσι πίσσα ἐντος ὕδα-
τος, ἵνα ἴδωσι πῶς καθυγραίνονται καὶ κατόπιν ἀρχίζουσι νὰ
βλαστάνωσι. Ἐὰν λάβωμεν πρὸς τοῦτο ὕδωρ χλωροφορμι-
οῦχον, μάτην θ' ἀναμένωμεν νὰ ἴδωμεν αὐτὰ βλαστάνοντα,
ἐφ' ὅσον διατελῶσιν ἐκτεθειμένα εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ναρ-
κωτικοῦ.

Πλεῖστα ἄλλα σπουδαιότατα πειράματα ἐγένοντο καὶ
δι' αὐτῶν τοῦλάχιστον φαίνονται ἐξηγούμενα μυστήριά τινα
τοῦ φυτικοῦ βίου. Αἱ ἀκτῖνες τῆς ἐπιστήμης ἤρχισαν νὰ

φωτίζωσιν ἤδη πολλὰ μέρη τοῦ βίου τῆς φύσεως, ἐνθα ἄχρι
τοῦδε ἐπεκράτει σκότος φηλαφητόν. Ἑλπίσωμεν ὅτι οἱ δια-
δοχοὶ τοῦ Βερνάρδου θὰ δυνηθῶσι ποτε ἀκριβῶς νὰ διερε-
νήσωσι τὴν μετὰ τοῦ ζωικοῦ καὶ φυτικοῦ βίου σχέσιν.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

— Τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. — Ὁ διδάσκαλος ἐρωτᾷ: „Τὰ ἐμὰ
σά, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ“ ποῖος εἶπε τοὺς μεγάλους αὐτοὺς λόγους; — Καὶ ὁ
μαθητὴς: Κἀποὺς ποῦ δὲν ἔχε πεντάρα . . .

— Κυρία τις ἐπισκέπτεται τὴν μοδίστραν τῆς δια νὰ ζητήσῃ πλη-
ροφορίαν περὶ τῆς διαγωγῆς νεωστὶ προσληφθείσης ὑπηρετρίας τῆς, ἡ ὁποία
ἔως τότε ὑπηρετεῖ ἐν τῷ συρμικῷ καταστήματι. „Ἐἴνε φιλόπονος καὶ
τακτικὴ“ ἀπεκρίθη ἡ μοδίστρα „καὶ τῇ ἀληθείᾳ ὡς πρὸς τοῦτο δὲν ἔχω
κανὲν παράπονον“.

— „Ἐἴνε τιμία ὅμως, ἔχει παστρικά χέρια!“ — „Ὡς πρὸς αὐτὸ
ἀμφιβάλλω“, ὑπέλαβε μετ' εὐεξηγήτου σκοποῦ ἡ πωλήτρια τῶν νεωτερι-
σμῶν, „διότι τῆς πρὸ ἄλλαις τὴν ἔστυλα ἔσσης μὲ τὸν λογαριασμὸν καὶ
ὡς τώρα δὲν μὲ παρέδωκεν ἀκόμη τὰ χρήματά“.

Πάλιν, Νίκο, ἀνέβηκες ἔς τὰ δένδρα κ' ἔσχισες τὰ ὀλοκαίνουργα
ροῦχά σου;

— Ὅχι, μητέρα μου· τᾶσχισα καταβαίνοντας, οταν ἔξαφνα ἔπεσα
τόσον βιαστικά, ποῦ δὲν πρέφθασα νὰ τὸ βγάλω . . .

— Κύριός τις συνδιαλέγεται μετὰ τινος κυρίας περὶ τῶν ἀδυναμιῶν
καὶ ἐλλείψεων τοῦ γυναικείου φύλου καὶ παρατηρεῖ — Ἐγνώρισα μόνον
δύο γυναικας, αἵτινες πρῶγματι οὐδὲν ἐλάττωμα εἶχον. — Ἡ κυρία μει-
διῶσα ἐρωτᾷ: „Ποία ἔτο λοιπὸν ἡ ἄλλη;“

Ἐπαξιωματικὸς πρὸς νεοσύλλεκτον, ὅστις πρὸ μικροῦ ἔκοψε σύρριζα
τὴν κόμην του: Ἄν καὶ αὔριον πάλιν, στρατιῶτα, παρουσιασθῇς εἰς τα γυ-
μνάσια μὲ τόσο κοντὰ μαλλιά, θὰ φυλακισθῇς! Κῦτταζε, λάβε τὸ μέ-
τρα Σου!

—!